Fenomenologia Particularului

On Martie 14, 2015

Urmează linia directoare a drumului tău spre o cunoaștere superioară, lărgindu-ți percepțiile despre ceea ce poate oferi un eveniment de învățare și descoperire.

Continuam să cred în ceva la tot pasul, fără a avea dovezi că acest ceva există, atât de neplauzibil, ca flacăra unei lumânări ținută de o mână invizibilă. Acest ceva mă scotea definitiv afară din oricare lege a existenței, în neputința de a mă adapta unor condiții de fond pe care încă nu le cunoșteam, dar le simțeam ca o consecință a suprapunerii realului și imaginarului într-un ciclu de oscilații cu frecvențe diferite.

Aș fi vrut să pot să definesc "ceva-ul", să-i scurtez existența devenită foarte problematică, pentru ca potențialul meu de nebunie să nu urce spre prea mult, să nu cumva să ajung la vreo limită a deșertăciunii. Ceva-ul nu este pentru oricine, dar se poate produce oricând și oriunde. Nu trebuie să răspunzi pentru faptele tale în fața niciunei autorități. Prin întreaga ta ființă, regăsindu-te același de odinioară, un oarecare al altcuiva înainte de știut.

Aș fi vrut să înțeleagă cineva tainele pe care le presimțeam undeva, la limita situării mele într-o zonă neanalizată - a particularului - înțeleasă doar prin gândirea chimistului care reduce toți compușii elementelor la forța atracției chimice. Într-o actualitate care nu vrea să devină trecut atunci când întâlnește viitorul, ca o idee ce se pierde îndată ce prinde contur. Putea oare „ceva-ul" să-mi dezvăluie identitatea lui ireductibilă, invitându-mă la premiul cel mare: să mă dezvolt pe extremitățile unei axe continue a nemaîncercatului?

Fundul infernului o dată atins, Dante îl străpunge și suie în cealaltă latură a infinitului. "Ceva-ul" se pune în locul unde nu este nimic, obligând fără să oblige. Un univers al închipuirii, greu de definit. Un fel de mister irezistibil care cere efortul să fie descoperit. Viața îți dăruiește un ceva aparte, necunoscut, indiferent dacă este al răului sau, dimpotrivă, al binelui, potrivindu-se perfect cu ambiguitățile sau claritățile întregii tale deveniri.

Leadership: Te confrunți cu experiența fuziunii dintre ceea ce îți scapă din vedere și ceea ce ți se pare evident prin comparație cu percepția unei posibile unități a lucrurilor?

În permanență viața îți dăruiește „un ceva" aparte - particularul - un efect al abaterilor de la sistematic, potrivindu-se perfect cu ambiguitățile sau claritățile devenirii - ca un fel de reprezentare simbolică a întregii tale aspirații spre tainele descoperirilor, spre „infinitul" lui Dante", dând linia directoare a drumului tău spre o cunoaștere superioară.

Ceva-ul este dovada lucrurilor care nu se văd, dar care ar putea să se întâmple. Este reflecția lucrurilor care au loc în inima ta, chiar dacă ele rămân nevăzute celorlalți. Iar când ceva îți scapă din vedere, înseamnă că percepția ta asupra lucrurilor se devalorizează. Percepția trebuie să deschidă ușa experiențelor vieții. Bine spunea scriitorul american Wayne Dyer: *"Când schimbi felul în care privești lucrurile, lucrurile pe care le privești se schimbă"* . Ele capătă putere asupra vieții și asupra rezultatelor tale din viitor, vor prelua controlul neîntârziat.

Unitatea lucrurilor se realizează în baza experiențelor care îți schimbă viața atât din perspectivă a ceea ce ar trebui să însemne "opiniile în legătură cu ceea ce este dat", cât și la ceea ce se referă termenul "certitudine" asupra aspectelor care sunt importante pentru tine în vederea obținerii unui anumit rezultat. Unitatea lucrurilor cuprinde totalitatea însușirilor acelor părți din ideile, credințele și din cunoștințele tale acumulate, care pot să stabilească

condițiile în care se realizează accesul la o realitate făcută să dureze.

Drumul spre cunoașterea superioară începe cu determinarea "ceva-ului" dintr-un tablou mai mare al lucrurilor care se desfășoară în viața ta.

Ori de câte ori încercam să înțeleg cercul fenomenelor înconjurătoare prin prezentul viu al lucrurilor îmi scăpa din vedere imaginea unei realități strâmtorată de clipele unei trăiri ce ar fi trebuit să-i dea viață. Mă simțeam precum căpitanul Nemo în căutarea unui pământ îndepărtat care nu poate fi descoperit decât prin puterea imaginației. Ceea ce mi se părea evident prin comparație cu percepția unei posibile unități a lucrurilor era dorința de a experimenta o largă gamă de emoții trecute prin filtrul dur și permanent al întrebării "Până când va funcționa ordinea și firescul lor?"

Dar căutatul necunoscutului și crezutul că l-ai găsit și îl stăpânești, așa cum dorești să ți se potrivească cu adevărat, în rezonanță cu un nou corp de informații, din materia gândurilor răsucite în toate direcțiile în mintea cu care te lupți constant, poate să înalțe până la principiu cardinal sentimentul cel mai deprimat de blocare, împiedicându-te să acționezi în deplină luciditate.

Deci, nu te lăsa alimentat doar de geografia imaginarului. Particularul își are corespondentul nu doar în mintea ta, ci în viața de zi cu zi. Totul este să-l descoperi, să-l lași sa te conecteze la focul tău interior, la acea energie care îți dă puterea să te eliberezi din robia obișnuitului și familiarului.

Leadership: Poți surprinde esența lucrurilor care se exprimă în lumea ideilor tale, prin intermediul experienței de a-ți asuma o identitate care nu este suficientă sieși, ci este definită de raporturile cu elementele exterioare?

Orice gândire se naște din cultul concretului, dat de totalitatea acelor cunoștințe care își au originea în experiența trăită direct, privită din prisma transformărilor care implică lucrul cu sinele, permițându-i evoluția. Dar schimbarea percepțiilor despre ce înseamnă existența și construirea unui set de valori, în funcție de interesul manifestat pentru ceea ce ești ca om, depinde de condițiile de fond pe care se întemeiază „particularul" - rolul, evoluția și finalitatea lui.

Condițiile de fond sau, altfel spus, împrejurările de care depinde apariția unui fenomen sau care influențează desfășurarea unei acțiuni, putând-o frâna sau stimula, vizează acele aspecte la care te raportezi într-un fel sau altul, întâlnite în viață ca fiind niște proiecții ale unor stări și gânduri de moment în contextul realității explorate. În strânsă legătură cu misterul care te face să fii altfel, aducând în considerare detaliile semnificative pe care le ascunzi în definirea ta.

Ceea ce te definește totodată te și individualizează, cu precizarea că este vorba de aproximația pe care o dai în legătură cu componentele realului și imaginarului într-un ciclu de oscilații cu frecvențe diferite.

Poți verifica valabilitatea leadershipului, care reclamă o recomandare pe măsură: „Acesta sunt eu", în funcție de viziunea și ideile ce prind contur odată cu lărgirea percepțiilor privind *particularul* . Să reușești să pui o nouă temelie în locul unde nu este nimic și să obții o ecuație care unifică impresiile, concluziile și aprecierile într-un soi de experiență transformațională, să creezi un anumit nivel de conștientizare, un factor de evoluție cu mare impact, din acel univers al închipuirii, greu de definit, aceasta înseamnă să știi să te inspiri pornind de la zero.

O identitate care nu este suficientă sieși, ci este definită de raporturile cu elementele exterioare, este o construcție a relației dintre percepția pe care o ai asupra realității și percepția pe care o ai în legătură cu abilitățile tale de a schimba compoziția realității.

Identitatea este ceea ce te aștepți să găsești nou la tine atunci când la tot pasul ți se ivesc ocazii de a-ți adresa întrebări și de a găsi răspunsurile potrivite, chiar dacă nu ești destul de pregătit să le dai o semnificație aparte și să le transformi în ceva de valoare.

Legătura cu lumea se înfățișează potrivit stării tale din aceste două intervale de timp: momentul când te-ai hotărât să te inițiezi în tainele unui fenomen mai puțin cunoscut și momentul când acest fenomen te-a prins în mrejele lui.

Fenomenologia Particularului evidențiază o formă izolată de cunoaștere, dobândită prin lărgirea percepțiilor și deschiderea minții, cu scopul de a conștientiza noi aspecte pe care ți le oferă realitatea înconjurătoare prin sondarea imaginarului.

A acționa în deplina conștiință a unor situații ce definesc experiența "ceva-ului", prin conceperea unui alt proces de realizare de sine, înseamnă a privilegia inițiativa concretă și personală în dobândirea unei cunoașteri mai profunde. Iar această experiență are ca punct central "nemaiîncercatul".

Rămâne de lămurit întrebarea: în ce măsură acest „ceva” este adecvat existenței și capacităților tale de descoperitor?

Source: https://neculaifantanaru.com/fenomenologia-particularului.html